

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3503/2019
20.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Јовановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Одред Жандармерије у Краљеву, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Краљеву, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1. 3430/18 од 22.03.2019. године, у седници од 20.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

I НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1. 3430/18 од 22.03.2019. године, као изузетно дозвољеној.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1. 3430/18 од 22.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1. 14/17 од 17.08.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и тужена обавезана да му исплати неисплаћене додатке на плату и то по основу ноћног рада од фебруара 2014. године закључно са септембром 2014. године, по основу рада на дан државног празника за фебруар 2014. године, по основу прековременог рада од марта 2014. године закључно са децембром 2015. године и по основу ноћног рада за време рада на ванредном и посебном обезбеђењу за период од марта 2014. године закључно са септембром 2015. године, појединачне месечне износе наведеним изреком, са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 67.501,92 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1. 3430/18 од 22.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке којим је усвојен тужбени захтев тужиоца и тужена обавезана да му исплати додатке на плату по основу рада на дан државног празника за фебруар 2014. године и по основу прековременог рада за период од марта 2014. године закључно са децембром

2015. године. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке и у ставу другом изреке, и предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против другостепене пресуде, заступник тужене је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, битних повреда одредаба парничног поступка и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14). Наиме, другостепена пресуда је донета у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда о обавези тужене да запосленима у Министарству унутрашњих послова исплати додатке на плату по основу рада на дан државних празника и прековремени рад, па нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе, као ни осталих законских разлога за изузетну дозвољеност ревизије. Због битних повреда одредаба парничног поступка посебна ревизија се не може изјавити. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 31.12.2016. године, тужилац је тражио исплату додатака на плату, укупно 87.000,00 динара, са припадајућом законском затезном каматом.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић